

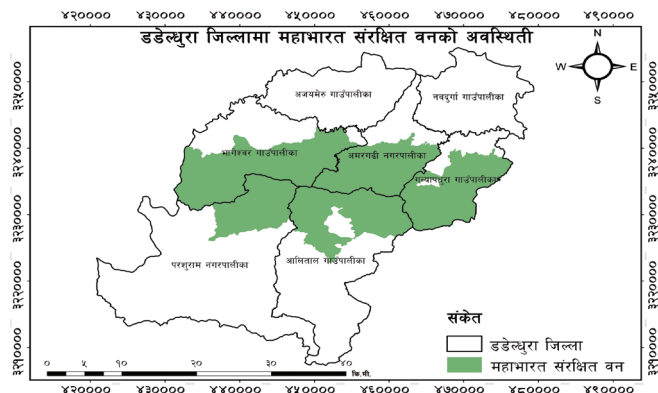
महाभारत वन संरक्षण क्षेत्र

डडेल्धुरा सुदूरपश्चिम प्रदेशको एक प्राकृतिक सौन्दर्य, हरियाली वन, अमूल्य जडीबुटी, जैविक विविधता, वातावरणीय, ऐतिहासिक, पुरातात्विक, धार्मिक एवं सांस्कृतिक दृष्टिकोणले भरिपूर्ण जिल्ला हो । यो जिल्लाको कुल क्षेत्रको करिब ७५ प्रतिशत क्षेत्र वनले ओगटेको छ । समुद्र सतहको करिब ५०० मिटरदेखि २,६७६ मिटरसम्मको (गन्यापधुरा, कम्पास) उचाइमा यो फैलिएको छ । जिल्लाको कुल वन क्षेत्र १,१५,१६९ हेक्टरमध्ये यसले ५३,०१४ हेक्टर (कुल वन क्षेत्रको ४६ प्रतिशत) ओगटेको छ । यसैगरी संरक्षण क्षेत्रले ओगटेको ५३,०१४ हेक्टरमध्ये ४२,२८७ हेक्टर जङ्गलले ओगटेको छ भने बाँकी क्षेत्र आवादी तथा खुला क्षेत्र रहेको छ ।

यो संरक्षित वन क्षेत्रले अमरगढी नगरपालिकाको वडा नम्बर १, २ र ३, भागेश्वर गाउँपालिकाको वडा नम्बर १, २, ४ र ५, परशुराम नगरपालिकाको वडा नम्बर १, २ र ३, आलिताल गाउँपालिकाको वडा नम्बर १, २ र ३ र गन्यापधुरा गाउँपालिकाको वडा नम्बर १, २, ४ र ५ का निजी तथा आवादी र वन क्षेत्र छुन्छ । यद्यपि केही क्षेत्र छुटेको हुनाले पुनः GPS द्वारा बृहत सिमाना मापन गर्नुपर्ने जरुरी देखिएको छ ।

यो वन संरक्षण क्षेत्रको दिगो व्यवस्थापन गर्न वनलाई गाउँबस्तीसँग जोडिएर रहेको वन क्षेत्रलाई (Frienge area) ४१,४३० हेक्टर, वनको भित्री भागलाई (Core area) ११,५८३ हेक्टर गाउँबस्तीको क्षेत्रलाई प्रभावित क्षेत्र (Impact area) कायम गरी तीन भागमा विभाजित गरिएको छ । यस संरक्षित वन क्षेत्रभित्र करिब ९० वटा सामुदायिक वन र २५ वटा कबुलियती वन पर्दछन् । यो संरक्षित वनको महत्वलाई ध्यानमा राखेर वन तथा भू-संरक्षण विभागले २०६८/१२/१९ गतेको विभागीय निर्णय अनुसार १० वर्षका लागि कार्ययोजना स्वीकृत गरेको छ तर विविध कारणले राजपत्रमा प्रकाशित हुन सकेको छैन, तसर्थ यसको सहज व्यवस्थापनमा कयौं समस्या देखिएको छ ।

वन ऐन, २०७६ को दफा १५ अनुसार वन तथा वातावरण मन्त्रालयले सम्बन्धित प्रदेशको उद्योग, पर्यटन वन तथा वातावरण मन्त्रालयको परामर्शमा नेपाल राजपत्रमा सूचना प्रकाशन गरी राष्ट्रिय वनको कुनै भाग

तथा सम्बन्धित भूपरिधीय क्षेत्रलाई सिमाङ्कन गरी विशेष कार्ययोजना बनाई निम्न प्रकारको वनलाई वन संरक्षण क्षेत्रको रूपमा घोषणा गर्न सकिने व्यवहारा उल्लेख गरेको छ :

- राष्ट्रिय तथा अन्तर्राष्ट्रिय दृष्टिकोणले वातावरणीय, पारिस्थितिकीय, वैज्ञानिक वा सांस्कृतिक महत्वको
- जलाधार संरक्षणको हिसाबले संवेदनशील देखिएको
- संरक्षित क्षेत्र बाहिर रहेका वन, वनस्पति तथा वन्यजन्तुको संरक्षण तथा व्यवस्थापन गर्न आवश्यक रहेको वा
- पर्यापर्यटनको विकास गर्न उपयुक्त देखिएको

यस वन क्षेत्रको व्यवस्थापन कार्ययोजनाबमोजिम डिभिजन वन कार्यालय र वन संरक्षण क्षेत्रभित्रका विभिन्न सामुदायिक वन, कबुलियती वन, विभिन्न वडा पालिकाका प्रतिनिधिसहित बनेको वन संरक्षण परिषद्ले नियमानुसार गर्नेछ :

महाभारत वन संरक्षण क्षेत्रको जैविक विविधता (Biodiversity)

- वनस्पति विविधता (Floral Diversity) :** यस वन संरक्षण क्षेत्रमा साल, सल्ला, लालीगुराँस, देवदार, बाँफ, फलाट, ठिन्ने सल्लो, खसु जस्ता प्रजाति पाइन्छन् भने यस क्षेत्रमा पाइने मुख्य लघुवन पैदावारमा झ्याउ, सुगन्धवाल, कुरिलो, पाखनबेत, रिठो, अमला, काउलो, तेजपात, बोभो, टिमुर, अल्लो, लोक्ता, लौठसल्ला, हर्षो, बर्षो, चुत्रो, निगालो, चिउरी आदि हुन् । जैविक विविधताको दृष्टिकोणले अत्यन्त धनि रहेको यो क्षेत्रको बृहत अध्ययन हुनुपर्ने देखिन्छ ।
- जीवजन्तु विविधता (Faunal Diversity) :** वन्यजन्तुको उपस्थितिको अध्ययन गर्न महाभारतको घण्टेश्वर र भागेश्वर करिडोरमा राखिएको क्यामेरामध्ये भागेश्वर करिडोरमा २,५०० मिटरको उचाइमा पाटेबाघको (Panthera Tigris) इमेज ट्र्याप भएपछि यो वन क्षेत्रको महत्व अझ बढ्न गएको छ । प्रायः तराईमा मात्र पाइने विश्वास गरिएको पाटेबाघ नेपालकै अहिलेसम्म सबैभन्दा उचाइमा पाइएको पाटेबाघ हो । जसले सम्पूर्ण संरक्षणकर्मीलाई खुसी र उत्साहित बनाएको छ । यसका अलावा रेड फक्स, लार्ज इन्डियन सिभेट, हाइना, चितुवा, जरायो, घोरल, सालक, हरिणका विभिन्न प्रजाति, दुम्सी, स्याल, चरा, माछा, सरीसृप आदि छन् ।

महाभारत वन संरक्षण क्षेत्रको प्रमुख समस्या र चुनौती

- यो वन क्षेत्रको महत्व जनस्तरमा पुर्‍याउन नसक्नु र यहाँको जनस्तर, नागरिक समाजबाट यो वन क्षेत्रलाई जुन ढङ्गले अपनत्व ग्रहण गर्नुपर्ने हो सो ढङ्गले नलिनु सबैभन्दा ठूलो समस्या हो ।
- अहिले वन कार्यालयसँग रहेको थोरै मौजुदा जनशक्ति, यहाँ लगाइएको स्रोतको अभाव अर्को चुनौती देखिएको छ ।
- वातावरणीय मूल्याङ्कन (IEE/EIA) बिना जथाभावी पूर्वाधारको निर्माणले यसको अवस्था जर्जर बन्दै गएको ।

- तीन तहका सरकार, अन्य पूर्वाधार निर्माण गर्ने कार्यालय र वन कार्यालयबीच समन्वयको कमी ।
- अतिक्रमण (गरिब, कमजोर व्यक्तिले होइन कि समाजका सम्पन्न र हुनेखानेले राजनीतिक आड भरोसामा गर्ने सङ्गठित र संस्थागत अतिक्रमण) ।
- वनमा खुला चरिचरन तथा अव्यवस्थित गोठ प्रणाली ।
- वन ढढेलो ।
- अनियमित किसिमले दाउरा सङ्कलन तथा बित्री वितरण ।
- स्थानीय जनतामा वन संरक्षण र सम्बर्द्धनमा जनचेतनाको कमी ।
- अव्यवस्थित खोटो तथा अन्य जडीबुटी सङ्कलन तथा बित्री वितरण ।
- चोरी सिकारी ।

सम्भावना तथा अवसर

- पाटेबाघ लगायत जैविक विविधता, पारिस्थितिकीय प्रणाली, एवं पुनर्स्थापना गरी दुर्लभ र महत्वपूर्ण वनस्पति, वन्यजन्तुको संरक्षण र सम्बर्द्धन गर्ने ।
- वातावरणीय सन्तुलन तथा प्राकृतिक मनोरम दृश्य रहेका क्षेत्रको विकासद्वारा पर्यापर्यटन क्षेत्रको प्रवर्द्धन गर्ने ।
- शीतल पदमार्ग, हाइकिङ र ट्रेकिङ रूटको (गन्यापताल, भागेश्वर, घण्टेश्वर लगायत) रूपमा विकास गरी होमस्टे आदिको प्रवर्द्धन गर्दै सुदूरपश्चिम क्षेत्रको एक भरपर्दो आकर्षक, प्राकृतिक, धार्मिक तथा सांस्कृतिक गन्तव्यका रूपमा विकास गर्न सकिने ।
- हरित उद्यम र आयमूलक कार्यक्रम (खोटो जडीबुटी, बाँस, निगालो, पर्यापर्यटन आदि)द्वारा स्थानीय जनताको जीविकोपार्जनमा सुधार गर्ने ।
- संरक्षित वनमा बहुमूल्य जडीबुटी संरक्षण, सम्बर्द्धन र उद्यम तथा विविध पर्यटन व्यवसाय स्थापना गराई रोजगारीका अवसर सिर्जना गर्ने ।
- संरक्षित वनमा पर्ने विभिन्न उपजलाधार क्षेत्रको संरक्षण, सम्बर्द्धन गरी जलस्रोतको बहुउपयोग गर्ने ।
- समुदायबीच समन्वय र सहकार्य गरी वातावरण सेवा शुल्क भुक्तानी प्रणालीको (Payment of Environmental Service Mechanism) विकास गर्ने ।

